

16/DA
WP 244 rev.01

Retningslinjer for udpegelse af en ledende tilsynsmyndighed for en dataansvarlig eller databehandler

Vedtaget den 13. december 2016
Senest revideret og vedtaget den 5. april 2017

Denne arbejdsgruppe blev nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF. Det er et uafhængigt europæisk rådgivende organ for databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred. Dens opgaver er beskrevet i artikel 30 i direktiv 95/46/EF og artikel 15 i direktiv 2002/58/EF.

Sekretariatet varetages af Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Retlige Anliggender, Direktorat C (Grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab), B-1049 Bruxelles, Belgien, kontor MO59 05/35

Webside: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

Indholdsfortegnelse

1. Udpegelse af en ledende tilsynsmyndighed: nøglebegreber.....	3
1.1 "Grænseoverskridende behandling af personoplysninger".....	3
1.1.1 "I væsentlig grad påvirker".	3
1.2 Ledende tilsynsmyndighed.	4
1.3 Hovedvirksomhed.	5
2. Trin til udpegelse af den ledende tilsynsmyndighed.....	5
2.1 Udpeg den dataansvarliges "hovedvirksomhed"	5
2.1.1 Kriterier for udpegelse af den dataansvarliges hovedvirksomhed i de tilfælde, hvor det ikke er lokaliteten for dens centrale administration i EU.....	7
2.1.2 Grupper af virksomheder	7
2.1.3 Fælles dataansvarlige	8
2.2 Grænsetilfælde	8
2.3 Databehandler	9
3. Andre relevante emner.....	9
3.1 "Den berørte tilsynsmyndigheds" rolle.....	9
3.2 Lokal databehandling.....	10
3.3 Virksomheder, der ikke er etableret i EU.	11
BILAG - Spørgsmål til hjælp for udpegelse af den ledende tilsynsmyndighed	11

1. Udpegelse af en ledende tilsynsmyndighed: nøglebegreber.

1.1 "Grænseoverskridende behandling af personoplysninger".

Udpegelse af en ledende tilsynsmyndighed er kun relevant, når en dataansvarlig eller en databehandler udfører grænseoverskridende behandling af persondata. Artikel 4, stk. 23, i databeskyttelsesforordningen (GDPR) definerer "grænseoverskridende behandling" som enten:

- *behandling af personoplysninger, der finder sted som led i aktiviteter, som udføres for en dataansvarligs eller en databehandlers virksomheder i mere end én medlemsstat i Unionen, hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret i mere end én medlemsstat eller*
- *behandling af personoplysninger, der finder sted som led i aktiviteter, som udføres for en dataansvarligs eller en databehandlers eneste etablering i Unionen, men som i væsentlig grad påvirker eller sandsynligvis i væsentlig grad vil kunne påvirke registrerede i mere end én medlemsstat.*

Det betyder, at en organisation, der f.eks. er etableret i Frankrig og Rumænien og har behandling af personoplysninger som en del af deres aktivitet, udfører grænseoverskridende behandling.

Alternativt udfører organisationen kun behandlingsaktiviteter inden for dens etablering i Frankrig. Men hvis aktiviteten i væsentlig grad påvirker – eller sandsynligvis i væsentlig grad vil kunne påvirke – registrerede i Frankrig og Rumænien, vil den også være en grænseoverskridende behandling.

1.1.1 "I væsentlig grad påvirker".

Databeskyttelsesforordningen definerer ikke "i væsentlig grad" eller "påvirker". Hensigten med formuleringen har været at sikre, at ikke alle behandlingsaktiviteter, som indebærer en påvirkning, og som finder sted inden for en enkelt etablering, falder ind under definitionen af "grænseoverskridende behandling".

De mest relevante almindelige betydninger af det engelske "substantial" (i væsentlig grad) omfatter: "Stor(t) eller betydelig(t) antal eller størrelse, betragtelig, temmelig stor" eller "med en fast værdi af reel betydning, solid, vægtig, betydningsfuld" (Oxford English Dictionary).

Den mest relevante betydning af verbet "affect" (påvirke) er "at influere" eller "at gøre et stort indtryk på". Det tilsvarende substantiv – "effect" (påvirkning) – betyder bl.a. "et resultat" eller "en konsekvens" (Oxford English Dictionary). Dette betyder, at hvis databehandlingen skal *påvirke* nogen, skal behandlingen have en form for indflydelse på dem. Behandling, som ikke indebærer en væsentlig påvirkning af enkeltpersoner, falder ikke ind under den anden del af definitionen af "grænseoverskridende behandling". Det falder dog ind under den første del af definitionen, når behandling af personoplysninger finder sted som led i aktiviteter, der udføres i en dataansvarligs eller en databehandlers etableringer i mere end en medlemsstat i Unionen, og den dataansvarlige eller databehandleren er etableret i mere end en medlemsstat.

Behandling kan henføres til den anden del af definitionen, hvis der er en sandsynlighed for en væsentlig påvirkning og ikke bare en faktisk væsentlig påvirkning. Bemærk, at "sandsynligvis" ikke betyder, at der er en minimal risiko for en væsentlig påvirkning. Den væsentlige påvirkning skal være højst sandsynlig. På den anden side betyder det også, at enkeltpersoner ikke reelt behøver at blive påvirket. Sandsynligheden for en væsentlig påvirkning er tilstrækkelig til, at behandlingen falder inden for definitionen af "grænseoverskridende behandling".

At en databehandlingsaktivitet kan omfatte behandling af et antal – endog et stort antal – enkeltpersoners personoplysninger i et antal medlemsstater betyder ikke nødvendigvis, at behandlingen har eller sandsynligvis vil kunne medføre en væsentlig påvirkning. Behandling, som ikke indebærer en væsentlig påvirkning, er ikke en grænseoverskridende behandling i forhold til den anden del af definitionen uanset hvor mange personer, den berører.

Tilsynsmyndighederne vil fortolke "i væsentlig grad påvirker" fra sag til sag. Der vil blive taget hensyn til behandlingens kontekst, arten af oplysninger, formålet med behandlingen og faktorer såsom om behandlingen:

- forvolder eller sandsynligvis vil forvolde enkeltpersoner skade, tab eller lidelse
- indebærer eller sandsynligvis vil indebære en reel påvirkning med hensyn til at begrænse rettigheder eller afskære muligheder
- påvirker eller sandsynligvis vil påvirke enkeltpersoners sundhed, trivsel og ro i sindet
- påvirker eller sandsynligvis vil påvirke enkeltpersoners finansielle eller økonomiske forhold eller omstændigheder
- eksponerer enkeltpersoner for diskrimination eller uretfærdig behandling
- omfatter en analyse af særlige kategorier af personoplysninger eller andre følsomme oplysninger, særligt personoplysninger om børn
- medfører eller sandsynligvis vil medføre en signifikant ændret adfærd hos enkeltpersoner
- har usandsynlige, uventede eller uønskede konsekvenser for enkeltpersoner
- skaber forlegenhed eller har andre negative konsekvenser, herunder skade på omdømmet eller
- omfatter behandling af en bred vifte af personoplysninger.

Målet med testen af "væsentlig påvirkning" er at sikre, at tilsynsmyndighederne kun er forpligtede til at samarbejde formelt gennem databeskyttelsesforordningens sammenhængsmekanisme "*når en tilsynsmyndighed agter at vedtage en foranstaltning, der skal have retsvirkning, i forhold til behandlingsaktiviteter, der i væsentlig grad påvirker et betydeligt antal registrerede i flere medlemsstater*". (Betragtning 135)

1.2 Ledende tilsynsmyndighed.

Kort sagt er en "ledende tilsynsmyndighed" myndigheden med det primære ansvar for at håndtere grænseoverskridende behandlingsaktiviteter, f.eks. når en registreret klager over behandlingen af vedkommendes personoplysninger.

Den ledende tilsynsmyndighed koordinerer alle undersøgelser, der involverer andre "berørte" tilsynsmyndigheder.

Udpegelsen af den ledende tilsynsmyndighed sker ved afgørelsen vedrørende lokaliteten for den dataansvarliges "hovedvirksomhed" eller "eneste etablering" i EU. I henhold til artikel 56 i databeskyttelsesforordningen er:

- *tilsynsmyndigheden for den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste etablering kompetent til at fungere som ledende tilsynsmyndighed for den grænseoverskridende behandling, der foretages af denne dataansvarlige eller databehandler efter [samarbejds]proceduren i artikel 60.*

1.3 Hovedvirksomhed.

I henhold til artikel 4, stk. 16 i databeskyttelsesforordningen betyder "hovedvirksomhed":

- *for så vidt angår en dataansvarlig som er etableret i mere end én medlemsstat, stedet for dennes **centrale administration** i Unionen, medmindre **beslutninger vedrørende formål og hjælpemidler** i forbindelse med behandling af personoplysninger træffes i en anden af den dataansvarliges etableringer i Unionen, og sidstnævnte etablering har **beføjelse til få sådanne beslutninger gennemført**; i så fald anses den etablering, der har truffet sådanne beslutninger, for hovedvirksomheden*
- *for så vidt angår en databehandler som er etableret i mere end én medlemsstat, stedet for dennes centrale administration i Unionen, eller, hvis denne ikke har en central administration i Unionen, den etablering i Unionen, hvor databehandlerens hovedbehandlingsaktiviteter foretages i databehandlerens egenskab af at være databehandler, i det omfang databehandleren er underlagt specifikke forpligtelser i henhold til denne forordning.*

2. Trin til udpegelse af den ledende tilsynsmyndighed

2.1 Udpeg den dataansvarliges "hovedvirksomhed"

For at kunne fastlægge, hvor hovedvirksomheden er, er det i første omgang nødvendigt at udpege den dataansvarliges centrale administration i EU, hvis en sådan eksisterer¹. Tilgangen i databeskyttelsesforordningen er, at den centrale administration i EU er det sted, hvor beslutninger om formål og hjælpemidler i forbindelse med behandling af personoplysninger bliver truffet, og dette sted har beføjelse til at få sådanne beslutninger gennemført.

Essensen af princippet om den ledende myndighed i databeskyttelsesforordningen er, at tilsynet med grænseoverskridende behandling kun bør ledes af en enkelt tilsynsmyndighed i EU. I de tilfælde, hvor beslutninger vedrørende forskellige grænseoverskridende behandlingsaktiviteter bliver taget i den centrale administration placeret i EU, vil der være en enkelt ledende tilsynsmyndighed for det multinationale selskabs forskellige behandlingsaktiviteter. Der kan dog være tilfælde, hvor en anden etablering end den centrale administration tager selvstændige beslutninger vedrørende en bestemt behandlingsaktivitet

¹ Databeskyttelsesforordningen er relevant for EØS og træder i kraft efter at være indarbejdet i EØS-aftalen. Databeskyttelsesforordningen bliver i øjeblikket gennemgået med henblik på at blive indføjet. Se <http://www.efta.int/eea-lex/32016R0679>

formål og hjælpemidler. Derfor kan der være situationer, hvor man kan udpege mere end en ledende myndighed, dvs. i tilfælde, hvor et multinationalt selskab beslutter at have adskilte beslutningssteder i forskellige lande for forskellige behandlingsaktiviteter.

Det er værd at huske, at når et multinationalt selskab centraliserer alle beslutninger om formål og hjælpemidler i en af selskabets etableringer i EU (og etableringen har beføjelse til at få sådanne beslutninger gennemført), vil der kun blive udpeget en ledende tilsynsmyndighed for det multinationale selskab.

I disse situationer vil det være nødvendigt for virksomhederne at identificere præcist, hvor beslutninger om hjælpemidler og formål med behandlingen bliver taget. En korrekt udpegning af hovedvirksomheden er i databehandlernes og de dataansvarliges interesse, fordi det giver klarhed med hensyn til hvilken kontrolmyndighed, de skal være i forbindelse med i forhold til deres forskellige forpligtelser under databeskyttelsesforordningen. Disse kan eventuelt omfatte en udpegning af en databeskyttelsesansvarlig eller rådgivning om en behandlingsaktivitet med en risiko, som den dataansvarlige ikke kan imødegå med rimelige midler. De relevante bestemmelser i databeskyttelsesforordningen har til formål at gøre disse forpligtelser overskuelige.

Nedenstående eksempler illustrerer dette:

Eksempel 1: En dagligvarekæde har hovedsæde (dvs. dens "centrale administrations lokalitet") i Rotterdam, Holland. Den har etableringer i forskellige EU-lande, som er i kontakt med enkeltpersoner der. Alle etableringerne benytter sig af samme software til at behandle personoplysninger til markedsføringsformål. Alle beslutninger om formål og hjælpemidler i forbindelse med behandlingen af forbrugeres personoplysninger bliver truffet i hovedsædet i Rotterdam. Det betyder, at virksomhedens ledende tilsynsmyndighed for denne grænseoverskridende behandlingsaktivitet er Nederlandenes tilsynsmyndighed.

Eksempel 2: En bank har hovedsæde i Frankfurt am Main, og alle² dens behandlingsaktiviteter organiseres herfra, men dens forsikringsafdeling er beliggende i Wien. Hvis etableringen i Wien har beføjelse til at træffe beslutninger om alle former for databehandlingsaktiviteter vedrørende forsikringer og at gennemføre disse beslutninger for hele EU, er den østrigske tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 4, stk. 16, i databeskyttelsesforordningen den ledende tilsynsmyndighed i forbindelse med grænseoverskridende behandling af persondata i forsikringsøjemed, og de tyske myndigheder (Hessens tilsynsmyndighed) vil overvåge behandlingen af personoplysninger for bankforretninger, uanset hvor kunderne befinder sig³.

² I forbindelse med behandling af personoplysninger ved bankforretninger erkender vi, at der er mange forskellige behandlingsaktiviteter involveret i dette. Men for at simplificere sagerne behandler vi dem alle samlet. Det samme gælder behandling til forsikringsformål.

³ Det bemærkes også, at databeskyttelsesforordningen giver mulighed for lokalt tilsyn i specifikke tilfælde. Se betragtning 127: "*Hver tilsynsmyndighed, der ikke fungerer som den ledende tilsynsmyndighed, bør være kompetent til at behandle lokale sager, hvis den dataansvarlige eller databehandleren er etableret i mere end én medlemsstat, men genstanden for den specifikke behandling kun vedrører behandling i én medlemsstat og kun vedrører registrerede i denne ene medlemsstat, f.eks. hvis genstanden er behandling af arbejdstagers personoplysninger i en bestemt beskæftigelsesammenhæng i en medlemsstat.*" Dette princip medfører, at tilsyn med HR-data, der er knyttet til en lokal beskæftigelsesammenhæng, kan høre ind under flere tilsynsmyndigheder.

2.1.1 Kriterier for udpegelse af den dataansvarliges hovedvirksomhed i de tilfælde, hvor det ikke er lokaliteten for dens centrale administration i EU.

Betragtning 36 i databeskyttelsesforordningen er nyttig til klarlæggelse af den vigtigste faktor, der anvendes til bestemmelse af en dataansvarligs hovedvirksomhed, hvis kriteriet om den centrale administration ikke finder anvendelse. Dette omfatter udpegning af, hvor den effektive og egentlige ledelsesaktivitet, som indebærer de vigtigste beslutninger om formål og hjælpemidler i forbindelse med behandlingen gennem faste ordninger, finder sted. Betragtning 36 fastslår også, at "det forhold, at der findes og anvendes tekniske midler og teknologi til behandling af personoplysninger eller behandlingsaktiviteter, medfører ikke i sig selv, at der er etableret en hovedvirksomhed, og er derfor ikke afgørende for kriteriet om hovedvirksomhed".

Den dataansvarlige bestemmer selv, hvor dens hovedvirksomhed er beliggende og dermed hvilken tilsynsmyndighed, der er ledende tilsynsmyndighed for den. Dette kan imidlertid efterfølgende anfægtes af den pågældende tilsynsmyndighed.

Nedenstående faktorer er nyttige i forbindelse med udpegning af en dataansvarligs hovedvirksomhed i henhold til bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen i tilfælde, hvor det ikke er lokaliteten for dens centrale administration i EU.

- Hvor sættes der "endeligt punktum" for beslutninger om formål og hjælpemidler i forbindelse med behandlingen?
- Hvor tages beslutningerne om forretningsaktiviteter, der omfatter databehandling?
- Hvor ligger beføjelsen til at gennemføre beslutninger reelt?
- Hvor befinder direktøren (eller direktørerne) med overordnet ledelsesansvar for den grænseoverskridende behandling sig?
- Hvis den dataansvarlige eller databehandleren er registreret i et enkelt land, hvilket land er det da?

Bemærk, at dette ikke er en udtømmende liste. Afhængig af den dataansvarlige eller behandlingsaktiviteten kan andre faktorer være relevante. Hvis en tilsynsmyndighed har grund til at betvivle, at etableringen, som den dataansvarlige har udpeget, virkelig er hovedvirksomheden i forhold til formålet med databeskyttelsesforordningen, kan tilsynsmyndigheden – naturligvis – pålægge den dataansvarlige at stille nødvendige yderligere oplysninger til rådighed for at bevise, hvor dens hovedvirksomhed er placeret.

2.1.2 Grupper af virksomheder

Hvis behandlingen foretages af en gruppe af virksomheder, der har sit hovedkontor i EU, betragtes etableringen med den overordnede styring som beslutningsstedet for behandling af personoplysninger og vil derfor blive betragtet som hovedvirksomheden i gruppen, medmindre beslutninger om formål og hjælpemidler i forbindelse med behandlingen tages af en anden etablering. Gruppens centrale eller operationelle hovedkvarter for aktiviteter i EU er formentlig hovedvirksomheden, da den centrale administration vil være placeret der.

Definitionens reference til placeringen af en dataansvarligs centrale administration fungerer godt for organisationer, der har en grenstruktur og et hovedkontor, hvor der tages centraliserede beslutninger. I sådanne tilfælde er det klart, at beføjelsen til at træffe beslutninger om grænseoverskridende databehandling samt at få dem gennemført, ligger

inden for virksomhedens hovedkontor. I sådanne tilfælde er det ligetil at udpege lokaliteten for hovedvirksomheden – og dermed hvilken tilsynsmyndighed, der er den ledende tilsynsmyndighed. Beslutningsgangen i grupper af virksomheder kan dog være mere kompleks med forskellige etableringer, som har beføjelser til at træffe selvstændige beslutninger i forhold til grænseoverskridende behandling. Ovenstående kriterier skal hjælpe grupper af virksomheder med at udpege deres hovedvirksomhed.

2.1.3 Fælles dataansvarlige

Databeskyttelsesforordningen omhandler ikke specifikt spørgsmålet om udpegelse af en ledende myndighed, når to eller flere dataansvarlige, der er etableret i EU, i fællesskab træffer afgørelser om formål og hjælpemidler i forbindelse med behandlingen – dvs. at de er fælles dataansvarlige. Artikel 26, stk. 1, og betragtning 79 gør det klart, at fælles dataansvarlige på en gennemskelig måde skal fastlægge deres respektive ansvar for opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til forordningen. For at drage fordel af one-stop-shop princippet, skal de dataansvarlige udpege, hvilken etablering (blandt de etableringer, hvor der tages beslutninger) af de fælles dataansvarlige, som skal have beføjelsen til at gennemføre beslutninger om behandling i forhold til alle de fælles dataansvarlige. Denne etablering vil blive anset for at være hovedvirksomheden for den behandling, som de fælles dataansvarlige udfører. Ordningen vedrørende fælles dataansvarlige berører ikke reglerne om erstatningsansvar, der findes i databeskyttelsesforordningen, særligt artikel 82, stk. 4.

2.2 Grænsetilfælde

Der vil være grænsetilfælde og komplicerede situationer, hvor det er vanskeligt at udpege hovedvirksomheden eller afgøre, hvor beslutninger om databehandling træffes. Dette kan være tilfældet, hvis der er grænseoverskridende behandlingsaktiviteter, og den dataansvarlige er etableret i flere medlemsstater men ikke har en central administration i EU, og ingen af etableringerne i EU træffer beslutninger om behandlingen (dvs. at beslutninger udelukkende træffes uden for EU).

I ovennævnte situation kan virksomheden, der udfører grænseoverskridende behandling, være meget interesseret i at blive kontrolleret af en ledende myndighed for at drage fordel af one-stop-shop princippet. Men databeskyttelsesforordningen har ikke en løsning på situationer som denne. Under disse omstændigheder skal virksomheden udpege den etablering, som har beføjelse til at gennemføre beslutninger om behandlingsaktiviteter og tage ansvar for behandlingen, herunder at have tilstrækkelige aktiver til at være dens hovedvirksomhed. Hvis virksomheden ikke udpeger en hovedvirksomhed på denne måde, vil det ikke være muligt at udpege en ledende myndighed. Tilsynsmyndighederne vil altid kunne foretage nærmere undersøgelser, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Databeskyttelsesforordningen tillader ikke "forumshopping". Hvis en virksomhed hævder at have sin hovedvirksomhed i en medlemsstat, men ikke udøver reel ledelse eller træffer beslutninger om behandling af personoplysninger der, vil de relevante tilsynsmyndigheder (eller i sidste ende Det Europæiske Databeskyttelsesråd) på grundlag af objektive kriterier og gennemgang af dokumentation beslutte, hvilken tilsynsmyndighed der "leder". Udpegningen af lokaliteten for hovedvirksomheden kan kræve en aktiv undersøgelse og tilsynsmyndighedernes samarbejde. Konklusionerne kan ikke alene baseres på udsagn fra den organisation, der undersøges. Bevisbyrden påhviler i sidste ende de dataansvarlige og databehandlerne, som skal bevise de relevante tilsynsmyndigheder, hvor de relevante

beslutninger om behandling træffes, og hvor beføjelsen til at gennemføre beslutningerne ligger. Effektiv registrering af databehandlingsaktiviteter vil hjælpe både organisationer og tilsynsmyndigheder til at udpege den ledende myndighed. Den ledende tilsynsmyndighed eller berørte myndigheder kan gendrive den dataansvarliges analyse gennem en objektiv undersøgelse af de relevante fakta ved at anmode om yderligere oplysninger, når det er nødvendigt.

I nogle tilfælde kan de kompetente tilsynsmyndigheder bede den dataansvarlige om at fremlægge fyldestgørende dokumentation, der er i overensstemmelse med retningslinjer fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, om hvor dens hovedvirksomhed er placeret, eller om hvor beslutninger om en bestemt databehandlingsaktivitet træffes. Denne dokumentation vil blive tillagt behørig vægt, og de involverede tilsynsmyndigheder vil samarbejde om at beslutte, hvilken af dem der skal stå i spidsen for undersøgelserne. Sådanne sager kan kun indbringes for Det Europæiske Databeskyttelsesråd for en afgørelse i henhold til artikel 65, stk. 1, litra b), når tilsynsmyndighederne har divergerende opfattelser med hensyn til at udpege den ledende tilsynsmyndighed. I de fleste tilfælde forventer vi dog, at de kompetente tilsynsmyndigheder kan nå til enighed om en gensidigt tilfredsstillende fremgangsmåde.

2.3 Databehandler

Databeskyttelsesforordningen tilbyder også one-stop-shop systemet til gavn for databehandlere, der er underlagt databeskyttelsesforordningen og er etableret i mere end en medlemsstat.

Det fremgår af artikel 4, stk. 16, litra b) i databeskyttelsesforordningen, at databehandlerens hovedvirksomhed er lokaliteten for databehandlerens centrale administration i EU eller, hvis der ikke er en central administration i EU, den etablering i EU, hvor de primære behandlingsaktiviteter (databehandlerens aktiviteter) foregår.

I de tilfælde, hvor både den dataansvarlige og databehandleren er involveret, vil den kompetente ledende tilsynsmyndighed dog være den ledende tilsynsmyndighed for den dataansvarlige i henhold til betragtning 36. I denne situation er databehandlerens tilsynsmyndighed en "berørt myndighed" og deltager i samarbejdet. Denne regel vil kun være gældende, hvis den dataansvarlige er etableret i EU. Når dataansvarlige er underlagt databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, kan de ikke gøre brug af one-stop-shop mekanismen. En databehandler kan levere ydelser til flere dataansvarlige placeret i flere medlemsstater, f.eks. en stor cloud-udbyder. I sådanne tilfælde vil den ledende tilsynsmyndighed være den tilsynsmyndighed, som fører kontrol med den dataansvarlige. Det betyder i praksis, at en databehandler kan være nødt til at håndtere flere tilsynsmyndigheder.

3. Andre relevante emner

3.1 "Den berørte tilsynsmyndigheds" rolle

Ifølge databeskyttelsesforordningen, artikel 4, stk. 22, er en:

"berørt tilsynsmyndighed": en tilsynsmyndighed, der er berørt af en behandling af personoplysninger, fordi: a) den dataansvarlige eller databehandleren er etableret på denne tilsynsmyndigheds medlemsstats område b) de registrerede, der har bopæl i

denne tilsynsmyndigheds medlemsstat, i væsentlig grad er påvirket af eller sandsynligvis i væsentlig grad vil kunne blive påvirket af behandlingen eller c) en klage er blevet indgivet til denne tilsynsmyndighed."

Hensigten med begrebet berørt tilsynsmyndighed er at sikre, at modellen med den "ledende myndighed" ikke hindrer andre tilsynsmyndigheder i at øve indflydelse på, hvordan en sag bliver behandlet, når f.eks. personer bosat uden for den ledende myndigheds jurisdiktion er væsentligt påvirket af en databehandlingsaktivitet. I forhold til litra a) ovenfor gælder de samme hensyn som for udpegning af en ledende myndighed. Bemærk, at den registrerede blot skal have bopæl i medlemsstaten under litra b). Vedkommende behøver ikke at være statsborger i det pågældende land. I forhold til litra c) vil det vil som regel være nemt at fastslå – som en kendsgerning – om en bestemt tilsynsmyndighed har modtaget en klage.

Artikel 56, stk. 2 og 5 i databeskyttelsesforordningen gør det muligt for en berørt tilsynsmyndighed at være involveret i behandlingen af en sag uden at være den ledende tilsynsmyndighed. Når en ledende tilsynsmyndighed beslutter ikke at behandle en sag, skal den berørte tilsynsmyndighed, som underrettede den ledende tilsynsmyndighed, behandle sagen. Dette er i overensstemmelse med procedurerne i artikel 61 (Gensidig bistand) og artikel 62 (Tilsynsmyndigheders fælles aktiviteter) i databeskyttelsesforordningen. Dette kan være tilfældet, hvis en markedsføringsvirksomhed med hovedvirksomhed i Paris lancerer et produkt, der kun påvirker registrerede, som er bosiddende i Portugal. I så fald kan de franske og portugisiske tilsynsmyndigheder aftale, at det er hensigtsmæssigt at lade den portugisiske tilsynsmyndighed stå i spidsen for sagsbehandlingen. Tilsynsmyndigheder kan forlange, at dataansvarlige fremlægger oplysninger, der klarlægger deres forretningsopbygning. Siden behandlingsaktiviteterne har en rent lokal betydning – dvs. for personer i Portugal – har de franske og portugisiske myndigheder bemyndigelse til at beslutte, hvilken tilsynsmyndighed der undersøger sagen – i overensstemmelse med betragtning 127.

I henhold til databeskyttelsesforordningen skal ledende tilsynsmyndigheder og berørte tilsynsmyndigheder samarbejde med respekt for hinandens synspunkter for at sikre, at en sag undersøges og løses til den enkelte myndigheds tilfredshed – og med et effektivt retsmiddel for de registrerede. Tilsynsmyndighederne skal bestræbe sig på at finde en gensidigt acceptabel fremgangsmåde. Den formelle sammenhængsmekanisme bør kun blive påberåbt, hvis samarbejdet ikke fører til en gensidigt acceptabel løsning.

Den gensidige accept af beslutninger kan gælde for væsentlige konklusioner men også den vedtagne fremgangsmåde, herunder håndhævelsesforanstaltning (f.eks. en fuld undersøgelse eller en undersøgelse af begrænset omfang). Den kan også omfatte en beslutning om ikke at behandle sagen i henhold til databeskyttelsesforordningen, f.eks. på grund af en formel prioriteringspolitik eller fordi der ikke er andre berørte myndigheder som beskrevet ovenfor.

Det er afgørende for en vellykket proces for samarbejde og sammenhæng i forbindelse med databeskyttelsesforordningen, at der opnås konsensus og en positiv tilgang mellem tilsynsmyndighederne.

3.2 Lokal databehandling.

Lokale databehandlingsaktiviteter falder ikke ind under den generelle forordning om databeskyttelsesbestemmelser om samarbejde og sammenhæng. Tilsynsmyndighederne vil

respekttere hinandens kompetence til at behandle lokale databehandlingsaktiviteter på lokalt plan. Behandling udført af offentlige myndigheder vil også altid blive behandlet "lokalt".

3.3 Virksomheder, der ikke er etableret i EU.

Den generelle forordning om databeskyttelses mekanisme for samarbejde og sammenhæng er kun gældende for dataansvarlige med en etablering eller etableringer inden for Den Europæiske Union. Tilstedeværelsen af en repræsentant i en medlemsstat udløser ikke one-stop-shop systemet, hvis virksomheden ikke har en etablering i EU. Det betyder, at dataansvarlige uden etablering i EU skal være i forbindelse med de lokale tilsynsmyndigheder gennem deres lokale repræsentant i hver enkelt medlemsstat, hvor de er aktive.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2016

På arbejdsgruppens vegne
Formand
Isabelle Falque-Pierrotin

Senest revideret og vedtaget den 5. april 2017

På arbejdsgruppens vegne
Formand
Isabelle Falque-Pierrotin

BILAG - Spørgsmål til hjælp for udpegelse af den ledende tilsynsmyndighed

1. Udfører den dataansvarlige grænseoverskridende behandling af personoplysninger?

a. Ja, hvis:

- den dataansvarlige eller databehandleren er etableret i mere end én medlemsstat, og
- behandling af personoplysninger finder sted som led i aktiviteter i virksomheder i mere end én medlemsstat.

➤ I så fald henvises til afsnit 2.

b. Ja, hvis:

- behandling af personoplysninger finder sted som led i aktiviteter, som udføres for en dataansvarligs eller en databehandlerens eneste etablering i Unionen, men:
 - i væsentlig grad påvirker eller sandsynligvis i væsentlig grad vil kunne påvirke registrerede i mere end én medlemsstat.
- I dette tilfælde er den ledende tilsynsmyndighed tilsynsmyndigheden for den dataansvarlige og databehandlerens eneste etablering i en enkelt medlemsstat. Logikken tilsiger, at det må være den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed, da det er dens eneste etablering.

2. Sådan udpeges "den ledende tilsynsmyndighed"

a. Når der kun er en dataansvarlig:

- i. Udpeg lokationen for den dataansvarliges centrale administration i EU.
- ii. Tilsynsmyndigheden i det land, hvor den centrale administration er placeret, er den dataansvarliges ledende myndighed.

Dog:

- iii. Hvis beslutningerne om til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler, der må foretages behandling, træffes i en anden etablering inden for EU, og den etablering har beføjelse til at gennemføre de beslutninger, er myndigheden i etableringens land den ledende myndighed.

b. Når både en dataansvarlig og en databehandler er involveret:

- i. Undersøg, om den dataansvarlige er etableret i EU og underlagt one-stop-shop systemet. Hvis det er tilfældet,
- ii. så udpeg den ledende tilsynsmyndighed for den dataansvarlige. Denne myndighed vil også være den ledende tilsynsmyndighed for databehandleren.
- iii. Den (ikke-ledende) kompetente tilsynsmyndighed for databehandleren er da en "berørt myndighed" – se nedenstående stk. 3.

c. Når kun en databehandler er involveret:

- i. Udpeg databehandlerens centrale administration i EU.
- ii. Identificér etableringen i EU, hvor de primære behandlingsaktiviteter finder sted, hvis databehandleren ikke har en central administration i EU.

d. Når der er fælles dataansvarlige:

- i. Kontrollér om de fælles dataansvarlige er etableret i EU.
- ii. Udpeg blandt de etableringer, hvor der tages beslutning om, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling, den etablering, som har beføjelse til at gennemføre disse beslutninger vedrørende alle fælles dataansvarlige. Denne etablering vil blive betragtet som hovedvirksomheden for den databehandling, der bliver udført af de fælles dataansvarlige. Den ledende myndighed er myndigheden i det land, hvor denne etablering er placeret.

3. Er der "berørte tilsynsmyndigheder"?

En myndighed er en "berørt myndighed":

- når den dataansvarlige eller databehandleren har en etablering på dens geografiske område, eller:
- når registrerede på dens geografiske område påvirkes væsentligt eller sandsynligvis vil blive væsentligt påvirket af databehandlingen, eller:
- når en bestemt myndighed modtager en klage.